

תת"ע 2234/04/18 - מדינת ישראל נגד ישראל חממו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 ספטמבר 2018

תת"ע 2234-04-18 מדינת ישראל נ' ישראל חממו

בפני	כב' השופט עופר נהרי
בעניין:	מאשימה
נגד	
נאשם	ישראל חממו

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שנהג ברכב בצומת הרחובות ז'בוטינסקי ואהרונוביץ בעיר בני ברק וזאת בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חיצים המובילים לצומת, יצא הוא עם רכבו מהצומת שלא בכוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס לצומת - בניגוד לתקנה 36 (ד) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בביצוע העבירה ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר בביאר עיתאד (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך על אתר (סומן ת/1) וכן, בהסכמת הנאשם ואף לפי רצונו של הנאשם, הוגש גם תרשים שערך השוטר במהלך הדיון בבית המשפט (סומן ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בע"פ.

מסקנתי בעקבות התרשמות ישירה מהעדויות שבאו בפני ומן המיכלול הינה שהמאשימה הוכיחה כנדרש את שיוחס לנאשם וכי דינו לפיכך להרשעה בעבירה שיוחסה לו. אציין כי לא מצאתי להעתר לבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה נוספת או אחרת, כשם שגם לא מצאתי "לתרגם" את עמדת הנאשם עצמו על כי יתכן שהוא לדבריו נהג "בבריונות" (כלשונו), לכדי עבירה שאיננה מצויה בכתב האישום.

לא מצאתי לעשות כל אלה וזאת מן הטעם שהוכחה בפני כדבעי העבירה שיוחסה לנאשם ולא אחרת.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא נסתר דבר עמידתו של השוטר בתצפית קרובה וטובה - תצפית אל עבר כל הדרוש לאכיפה.

גם לא נסתר כי השוטר היה מרוכז במתרחש מול עיניו.

לא נסתר כי השוטר עמד כשפניו לכיוון הצומת ולמעשה אף הודגם באמצעות גירסתו של הנאשם עצמו על כי אכן הוא נע מלכתחילה עם מכוניתו בנתיב האמצעי המתיר נסיעה ישר בלבד ברח' ז'בוטינסקי וכי בהמשך פנה גם שמאלה לכיוון דרום לרח' אהרנוביץ.

הנאשם עצמו הכיר בעדותו בבית המשפט כי למעשה הוא לא ראה את השוטר אלא רק כאשר השוטר כבר הורה לו לעצור.

ובמילים אחרות: הנאשם לא סתר את דבר גירסת השוטר אודות מיקומו של השוטר במלאכת האכיפה וזאת כאמור בתצפית קרובה והתרכזותו של השוטר במתרחש מול עיניו.

גם לא נסתרה גירסת השוטר על כי הראות היתה טובה אותה עת וכי שדה הראיה היה פתוח.

כמו כן לא נסתר דבר שמירת קשר העין מצד השוטר עד לעצירת רכב הנאשם.

הנאשם טען בעדותו כי הוא עבר עם מכוניתו לנתיב השמאלי טרם כניסתו לצומת.

השוטר רשם על אתר מפי הנאשם על כי ה "וויז" הטעה אותו וכי לדבריו הוא נכנס שמאלה לאחר שסימן לנהג אחר שייתן לו להכנס.

ובכן, התרשמותי מגירסתו של השוטר, אשר היתה לטעמי קוהרנטית, הינה שהיתה לו היכולת להבחין, וגם הבחין, כי המעבר של הנאשם עם מכוניתו לתוך הצומת נעשה מהנתיב האמצעי ולא מהנתיב השמאלי.

לצין כי לא היתה כל מחלוקת כי פניה שמאלה מהנתיב האמצעי נאסרה בצומת זה.

כאמור, לגירסת הנאשם הוא ראה שהנתיב לפניה שמאלה עמוס ולכן הוא התקדם לדבריו ונכנס לנתיב השמאלי לאחר שלדבריו הוא סימן לאחד הנהגים שהמתין לפניה שמאלה.

מנגד, לגירסת השוטר הנאשם נכנס שמאלה בצומת מהנתיב האמצעי בו סומן חץ המאפשר נסיעה אך ורק ישר, ולא לפני כן.

ניכר אם כך ראשית שאין מחלוקת אודות כך שהנאשם לא נע מלכתחילה בנתיב השמאלי ככל הנהגים שהמתינו

בסבלנות בטור שמאלה.

כאמור, המחלוקת מתמקדת בשאלה האם נכנס הנאשם עם מכוניתו שמאלה לרח' אהרנובויץ כשהוא עושה זאת מהנתיב האמצעי ברח' ז'בוטינסקי או שמא נכנס עם מכוניתו לפני כן לתוך טור הנהגים הממתינים שמאלה וואז פונה שמאלה מהנתיב השמאלי כגרסתו.

במחלוקת זו מצאתי כאמור עפ"י התרשמותי הישירה מהעדויות ואגב מתן הדעת לטיב תצפיתו של השוטרי (שלא נסתרה כאמור) להעדיף את עדות השוטר.

לציין אגב כי בתגובתו של הנאשם על אתר אין למצוא מפיו כי ביצע הוא את הפניה שמאלה מתוך הנתיב השמאלי. בתגובה ניתן אך למצוא כי לגרסתו ה"וייז" היטעה אותו וכי סימן לנהג אחר.

הנאשם תלה את דבר הגנתו גם בכך שלשיטתו לא יכול היה הוא פיזית לבצע את הפניה שמאלה כפי שנטען כלפיו שביצע, וזאת בהינתן, לשיטתו, שהיו מכוניות בנתיב השמאלי וכי היה צריך הוא במצב שכזה לראות את השוטר מצד מסוים ולא אחר.

בכל הכבוד, לא זו בלבד שהשוטר השיב על כך באופן מספק (ראה עמ' 7 שורות 6 - 16 לפרוטוקול) אלא שגם הדעת נותנת כי כאשר נכנסים לצומת אף מנתיב שני משמאל ומקדימים בכך רכבים אחרים אשר בנתיב השמאלי, ניתן עדיין לכוון את המכונית לתוך הרחוב שמאלה (וראה גם לענין זה את התרשים ת/2 שהוגש בהסכמה ואף עפ"י הצטרפות הנאשם לבקשה כי יוגש, וראה גם מנגד את הערת בית המשפט בענין זה בעמ' 4 לפרוטוקול).

לאחר כל אלה, ואף לאחר ששמתי לנגד עיני כנדרש את העובדה שעד תביעה יחיד מצוי בפני בתיק זה, מצאתי כאמור להסתמך בנסיבות שפורטו על עדות השוטר.

הנאשם מורשע לפיכך בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 16 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.